

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
РУДАРСТВА И ЕНЕРГЕТИКЕ

Датум: 20.9.2023.

Београд

ДЕМАНТИ

Поводом Саопштења невладине организације РЕРИ (Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину) у којем се говори о „необичним условима“ који се траже од понуђача у оквиру Јавног позива за избор стратешког партнера за изградњу соларних електрана са батеријским системима за складиштење електричне енергије укупне инсталисане снаге 1 GW, Министарство рударства и енергетике указује да та неваљана организација случајно или намерно показује елементарно непознавање законске регулативе чиме дезинформише јавност.

Дубоко смо уверени да је чак и економским лаицима јасно да су број запослених и годишњи финансијски обрт важни сегменти пословања којима стратешки партнер доказује способност, озбиљност и релевантност за поверавање од стране Владе Републике Србије пројекта који треба да донесе „Електропривреди Србије АД“ значајније учешће обновљивих извора енергије у производном портфолију. Критеријуми који су у том смислу постављени гарантују да ће стратешки партнер бити велика компанија која има довољно запослених да изнесе пројекат ове величине, компанија чији финансијску резултати показују успешност пословања и гарантују реализацију пројекта.

РЕРИ је заборавио да наведе и да је од понуђача тражена и гаранција озбиљности понуде, односно потврда реализације пројекта, као и да је дефинисано више захтева у погледу квалитета опреме (соларних панела, тракера инвертора трансформатора) како би се омогућило да Република Србија добије технолошки најнапредније соларне електране и батеријски систем за складиштење електричне енергије.

Соларна технологија је већ потврђена технологија тако да се у том смислу трошкови могу добро предвидети, оно сто је још увек у значајном технолошком развоју је батеријско складиштење енергије и за то су нам потребе најбоље технологије и компаније које их развијају на светском нивоу, због тога су оправдано захтевни критеријуми стављени пред понуђаче.

Указујемо и на члан 132 Закона о јавним набавкама који прописује да наручилац може да одреди елемент цене или трошка у виду прописане цене или трошка, тако да се економски најповољнија понуда утврђује на основу критеријума за квалитет.

Чак и у ситуацијама када је цена критеријум, она код важних инфраструктурних пројеката није кључни критеријум, већ се најпре сагледавају потребе пројекта у циљу обезбеђења квалитетне реализације.

У конкретном случају, цена није елемент вредновања понуда јер држава тражи стратешког партнера који, осим обезбеђивања финансирања, треба да обезбеди

реализацију и развој пројекта на прави начин, као и нова технолошка решења. Упркос овој чињеници, у Јавном позиву се тражи од понуђача да искажу индикативну цену, која ће касније бити елемент преговора са изабраним стратешким партнером. Дакле, у циљу заштите јавног интереса и трошења јавних средстава Министарство је тражило испуњавање свих оних критеријума који су стандард утврђен у поступцима јавних набавки.

Ако држава не буде задовољна постигнутом ценом током процеса преговора, може отпочети преговоре са другоранжираним понуђачем.

Институт стратешког партнера и поступак избора уређен је Законом о коришћењу обновљивих извора енергије, којим је прописана обавезна примена начела поступка избора који су истоветни начелима из поступка јавне набавке, а Влада је Одлуком о спровођењу поступка, Уредбом и Јавним позивом дефинисала услове и критеријуме за одабир стратешког партнера једнаке онима који се захтевају у свакој јавној набавци.

Конкуренција је и те како омогућена, а начело транспарентности поступка у потпуности испоштовано. Шта више, захтеви транспарентности, као и рокови за достављање понуда су строжији и захтевнији у односу на захтеве из Закона о јавним набавкама.

После паушалних оцена и медијских напада на пројекте унапређења квалитета животне средине у термоелектранама, на мети РЕРИ-ја сада су и пројекти ОИЕ, и то баш пројекат који ће нашој земљи обезбедити лидерску позицију у југоисточној Европи када је у питању коришћење енергије сунца. Сада се намеће питање да ли је борба за здраву животну средину заиста циљ деловања те невладине организације. Такође, полазећи од тога да ова НВО тврди да се зна ко ће добити „тендер“, оправдано је питати да ли је та организација из непрофитне прерасла у профитну која боље од свих познаје ситуацију на тржишту и сада покушава да се позиционира или препоручи неким компанијама.

МИНИСТАРСТВО РУДАРСТВА И ЕНЕРГЕТИКЕ
ПРЕС СЛУЖБА